

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/139/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012201181
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6012201181.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľky J. G. bytom B., proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. septembra 2013, č. k. 26Sd/294/2012-15, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. septembra 2013, č. k. 26Sd/294/2012-15, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom z 5. septembra 2013, č. k. 26Sd/294/2012-15, krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX zo dňa 22. júna 2012, ktorým podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľky o priznanie invalidného dôchodku s odôvodnením, že pred vznikom invalidity nezískala potrebnú dobu najmenej 2 roky dôchodkového poistenia.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že na základe žiadosti o invalidný dôchodok z 5. júna 2012 bol zdravotný stav navrhovateľky posúdený dňa 5. júna 2012 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Zvolen so záverom, že navrhovateľka je od 1. decembra 2011 invalidná podľa § 71 ods. 1 zákon č. 461/2003 Z. z. s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 %. Rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky je paranoidná schizofrénia, stredne ťažká forma, podľa kapitoly V., položka 2 písm. a/ prílohy č. 4 k zákonu. Krajský súd mal za preukázané, že ku dňu vzniku invalidity, ku ktorému dovŕšila vek 25 rokov, získala navrhovateľka, 1 rok a 122 dní dôchodkového poistenia a nesplnila tak podmienku potrebnej doby dôchodkového poistenia podľa § 72 ods. 1 písm. c) zákon č. 461/2003 Z. z., teda najmenej 2 roky dôchodkového poistenia u poistenca vo veku od 24 rokov do 28 rokov a inú dobu dôchodkového poistenia ako jej bola odporkyňou zhodnotená navrhovateľka nepreukázala. Z uvedených dôvodov rozhodnutie odporkyne považoval za zákonné.

Rozsudok krajského súdu napadla navrhovateľka včas podaným odvolaním bez uvedenia konkrétnych dôvodov.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľky z 5.júna 2012 o invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z..

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľka požiadala o invalidný dôchodok už žiadosťou zo dňa 21. októbra 2004, jej žiadosť však bola zamietnutá z dôvodu, že nebola uznaná invalidnou podľa § 71 ods.1 zákona (miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 20 %). Rozhodnutie odporkyne z 3. decembra 2004 bolo v preskúmvacom konaní potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. novembra 2005, č. k. 21Sd/461/2005-9. Aj ďalšia žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok z 27. novembra 2008 bola zamietnutá z dôvodu že nebola uznaná invalidnou podľa § 71 ods.1 zákona, pričom miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 25% a rozhodnutie odporkyne z 30. decembra 2008 bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. mája 2009, č. k. 26Sd/74/2009-13.

Žiadosťou z 5.júna 2012 navrhovateľka opätovne požiadala o invalidný dôchodok a posudkovým lekárom pobočky Sociálnej poisťovne vo Zvolene bola od 1. decembra 2011 uznaná invalidnou podľa § 71 ods.1 zákona pre rozhodujúce zdravotné postihnutie - paranoidnú schizofréniu stredne ťažkého stupňa so 45 %-nou mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa kapitoly V., položky 2 písm. a) prílohy č. 4 k zákonu.

Navrhovateľka, narodená 29. marca 1986, dovŕšila k 1. decembru 2011 vek 25 rokov.

Podľa § 72 ods.1 písm. c) zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2010 počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku nad 24 rokov do 28 rokov je najmenej 2 roky.

Navrhovateľka nebola zamestnaná po ukončení prípravy na budúce povolanie (absolvovala osobitné odborné učilište); od 13. júla 2006 je zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Ako doba poistenia jej bola v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 zákona hodnotená doba štúdia na strednej škole od 1.septembra 2002 do 31.decembra 2003. To znamená, že navrhovateľka pred vznikom invalidity, t. j. pred 1. decembrom 2011 získala len 487 dní, t. j. 1 rok a 122 dní dôchodkového poistenia.

Navrhovateľka inú dobu dôchodkového poistenia ako jej bola odporkyňou zhodnotená nepreukázala, v oprávnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne a ani v odvolaní proti napadnutému rozsudku krajského súdu neuviedla, že by bola poistená, resp. zamestnaná vo väčšom rozsahu, alebo že by dodatočne doplatila poistné za obdobie, v ktorom bola evidovaná na úrade práce, resp. za dobu štúdia po 31.12.2003 (§ 142 ods. 3 písm. c/ zákona o sociálnom poistení). Dátum vzniku invalidity bol posudkovými lekármi stanovený dňom jej prepustenia z hospitalizácie na psychiatrickej klinike (1. decembra 2011), počas ktorej bolo u nej diagnostikované duševné ochorenie - stredne ťažká forma paranoidnej schizofrénie, podmieňujúce vznik invalidity.

Vzhľadom na uvedené mal aj odvolací súd za preukázané, že vznik invalidity bol u navrhovateľky určený v súlade s § 71 zákona, avšak navrhovateľka nespĺnila podmienku potrebnej doby poistenia podľa § 72 ods.1 písm. c/ zákona a preto jej podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. nárok na invalidný dôchodok jej preto od 1. decembra 2011 nevznikol. Rozhodnutie odporkyne aj odvolací súd považoval

za zákonné a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada takých trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.